

[Dahlgard.]

nu sker fra 3 til 1 pct., ja, så ville trækprocenterne stige endnu mere, men en stigning som forventet i trækprocenterne på mellem 3 og 6 procentpoints i København er desuagtet en meget betragtelig stigning. Jeg kan ikke lade være at erindre om, at socialistisk folkeparti på et af sine interessante hovedbestyrelsesmøder for et par måneder siden stillede krav om, at den nye udgiftslovgivning, som er gennemført i det forløbne år, ikke måtte føre til stigning i trækprocenterne i 1973. Nu får vi altså disse stigende trækprocenter, og hvis man vil se det på den måde, så er der yderligere det raffinement i det, at dette kan der ikke engang laves om på efter den 2. oktober, for det har socialistisk folkeparti ved sin aftale med regeringen og socialdemokratiet bundet fast.

I forbindelse med omtalen af trækprocenten må jeg fremdrage en bemærkning i flertalsbetænkningen, som jeg har haft vanskeligt ved at forstå. Der tales i flertalsbetænkningen om, at den af VKR-regeringen gennemførte underligning virker forhøjende på trækprocenterne i 1973. Denne påstand forstår jeg ikke. Hvad ville finansministeren gøre, hvis ikke han havde kunnet regne med de store indbetalinger af restskatter i 1973? Disse restskatter er jo næsten at betragte som en gave fra den tidligere regering til den nuværende, en gave af størrelsesordenen ca. 2½ milliard kr. Ja men hvis den ikke var der, så måtte da finansministeren have skaffet disse penge på en anden måde, og det kunne da i hvert fald ikke være ved at sætte trækprocenterne ned. Nu skal jeg ikke stille finansministeren spørgsmål i denne anledning. Til syvende og sidst kan finansministeren jo ikke gøre for, hvad flertallet i et folketingsudvalg går hen og skriver i en betænkning, men det var måske rimeligt at forvente, at hr. Orla Møller eller hr. Ømann prøvede at udlægge teksten for os andre.

Når jeg opholder mig ved dette, er det selvfølgelig delvis for polemikkens skyld, men det er ikke alene af hensyn til den. Der ligger et uheldsvangert perspektiv i hele denne sag. Finansministeren tilrettelægger jo kildeskatten med sigte på at få nedbragt restskatterne frem i tiden, og det er bestræbelser, som mit parti gerne vil støtte finansministeren i. Men det betyder jo, at når vi

om et år skal til at tilrettelægge beskatningen for 1974, så vil vi ikke til den tid kunne lade synderlig store restskattebeløb indgå i de finansielle betragtninger, og så må altså skattesatserne, trækprocenterne, sættes yderligere betydeligt i vejret til den tid. Finansministeren har for en måneds tid siden erklæret, at han stræber efter, at det i 1974 ikke skulle blive nødvendigt at forhøje udskrivningsprocenten. Jeg mener, at det allerede nu med meget stor sikkerhed kan siges, at disse bestræbelser vil ikke lykkes.

Hvad angår enkeltheder i afgiftsforslagene skal jeg ikke trætte med at gennemgå dem hver især, det ville nok i høj grad føre til gentagelser af noget, der allerede er sagt. Men jeg skal hæfte mig lidt ved den nye skabning i dansk skattepolitik: omsætningsafgiften på fast ejendom. Tidligere ordførere har kritiseret den, og jeg er i det væsentlige enig i den kritik, der er rejst.

Der er her som sagt tale om en nyskabelse, der er tale om en ny afgift blandt vore mange afgifter, og det er ikke en af de små. Det er i hvert fald en af de større, om end naturligvis endnu ikke af de allerstørste.

Jeg tror, at denne lov er kommet til verden på en måde, som nedsætter respekten lidt for lovgivningsarbejdet. Dermed tænker jeg ikke på folketingets arbejde. Jeg tænker slet ikke på udvalgsarbejdet, der har været så omhyggeligt, som omstændighederne overhovedet har muliggjort det. Nej, jeg tænker først og fremmest på de forberedelser til lovgivningen, som i denne sag finansministeren har ansvaret for.

Se, hvis denne lov var kommet til verden med baggrund i solid politisk planlægning, så ville man naturligvis have nedsat et sagkyndigt udvalg til at gennemgå problemerne omkring en sådan skatteform og udforme forslag, og man ville have givet et sådant sagkyndigt udvalg den fornødne tid — hvad ved jeg, et halvt til et helt år — til at gennearbejde problemerne. Man ville have fået belyst afgiftens virkninger på formerne, hvorunder ejendomsomsetningen foregår, man ville have fået belyst dens forhold til anden lovgivning, herunder de i øvrigt for ganske kort tid siden ændrede love om særlig indkomstskat. Man ville have fået belyst virkningerne i relation til generationsskiftet i landbruget og andre erhverv. Man ville have fået belyst denne lovs relation til